

ஒரு கதை

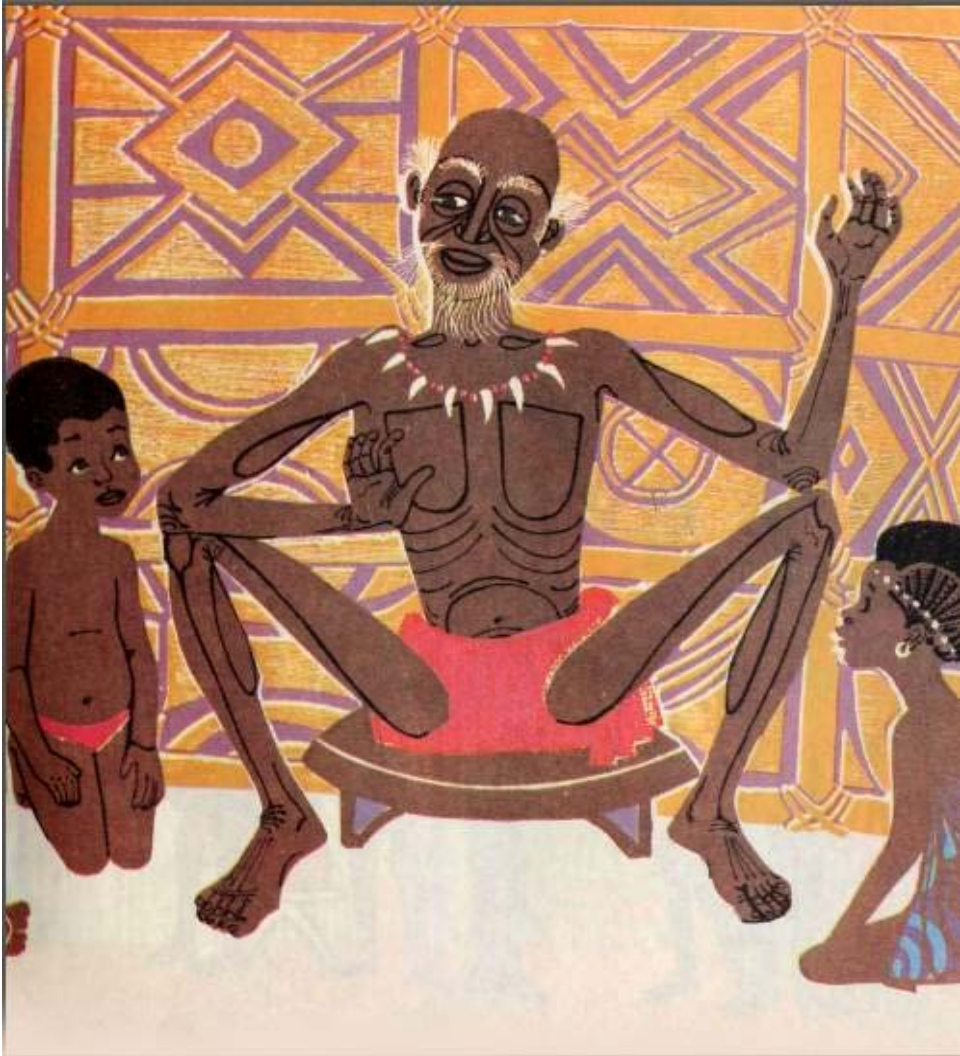
படங்களுடன் மீண்டும் சொல்லப்பட்ட ஓர் ஆப்பிரிக்கக் கதை

ஆங்கிலத்தில்: கெய்ல் E. ஹேலி
தமிழில்: குமரேசன் முருகானந்தம்

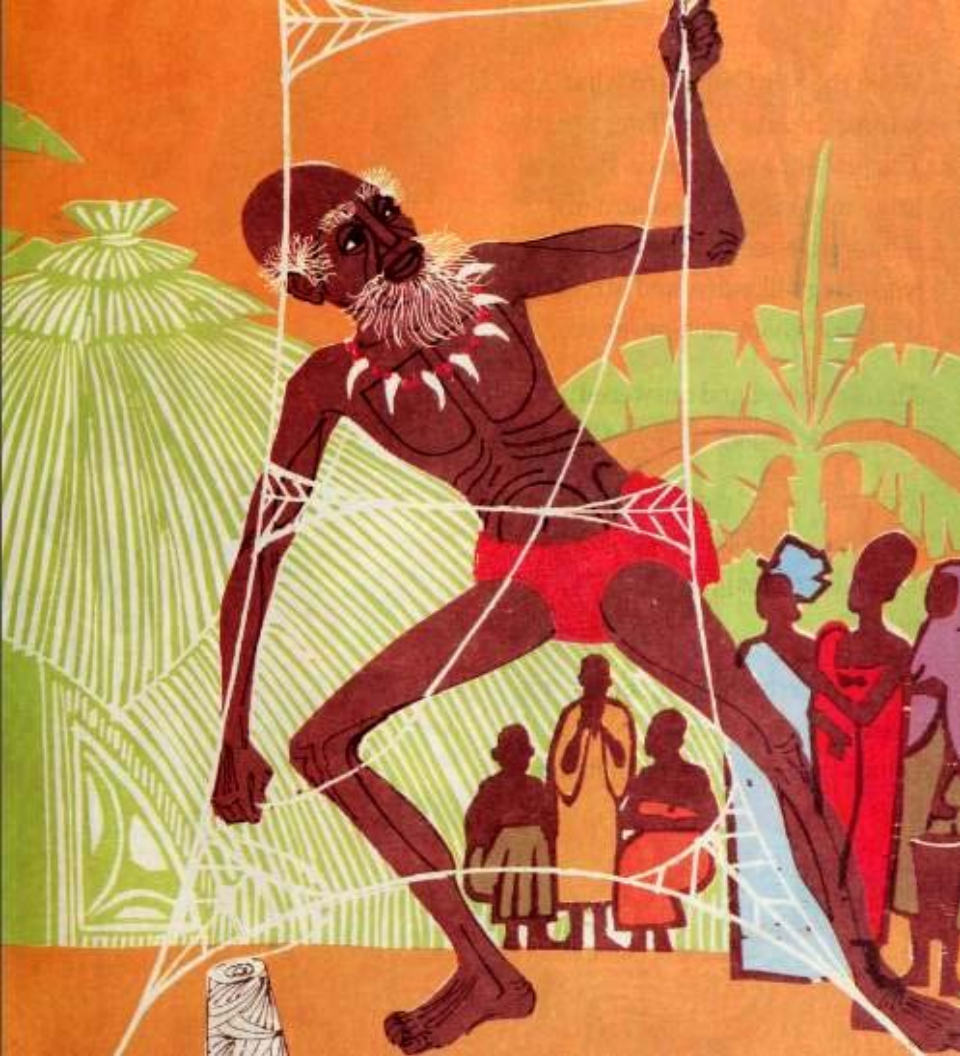
ஆஹா!, என்னைச் சுற்றி உட்கார்ந்திருக்கும்
குழந்தைகளே, முன்பொருகாலத்தில்,
இவ்வலகில் கேட்பதற்குக் கதைகளே இல்லாமல்
போயிற்று. எல்லாக் கதைகளும் நயாமி எனும்
ஆகாச தேவனுக்குச் சொந்தமானதாக இருந்தது.
அவன் அவற்றை ஒரு தங்கப் பேழையில் இட்டுத்
தனது அரச இருக்கையின் அருகிலேயே
வைத்திருந்தான்.

அனாள்சி, சிலந்தி மனிதன் (ஸ்பைடர்
மேன்) அந்த ஆகாச தேவனிடமிருந்து
அனைத்துக் கதைகளையும் வாங்க
விரும்பினான். எனவே அவன்
ஆகாசம் வரைக்கும் வலையைப்
பின்னிளான்.

அனான்சி யின் இந்த ஆசையைக்
கேள்விப்பட்ட அந்த ஆகாச தேவன்,
சிரித்தான்:

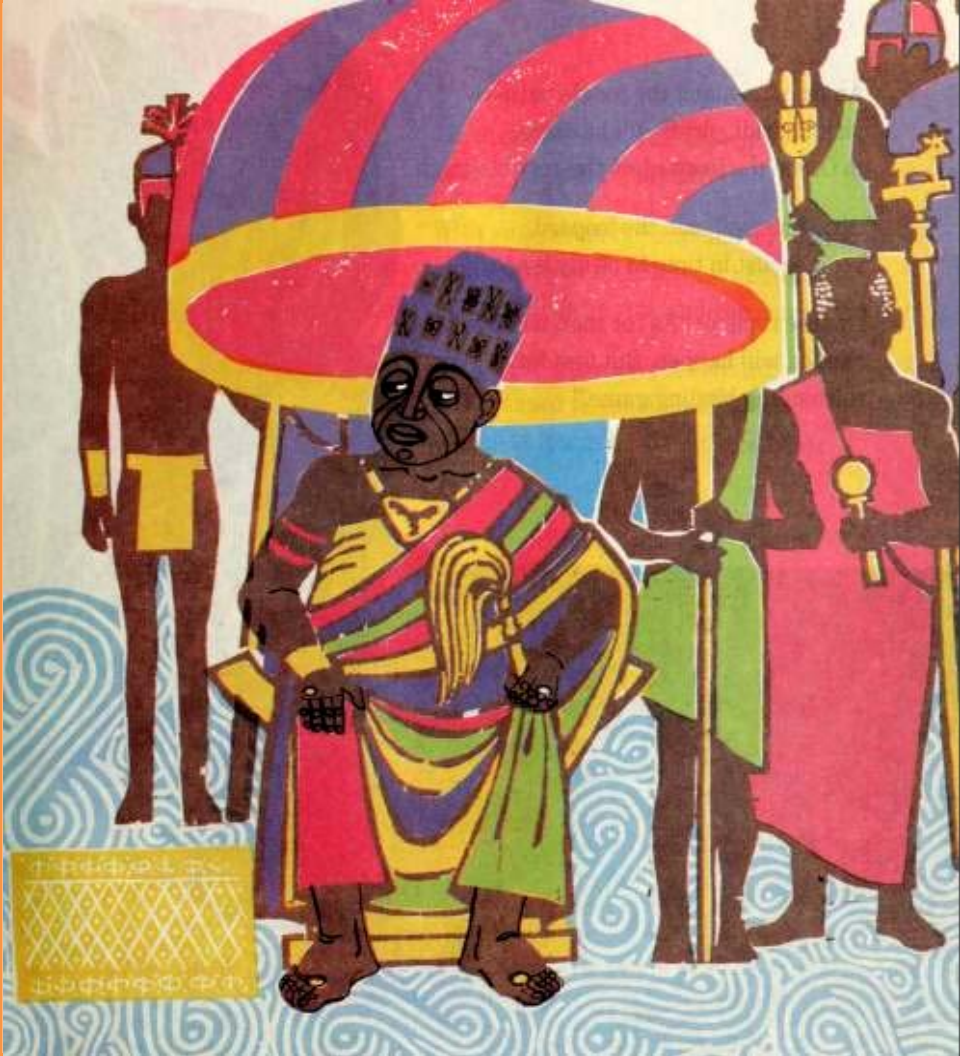
“ஆஹஹா, ஆஹஹா, ஆஹஹா
என்னுடைய கதைகளின் விலை
மதிப்பாக நீ கொண்டு வர
வேண்டியது:

ஓசிபோ - கொடிய பற்களையுடைய
சிறுத்தை,
ம்போரோ - தீயைப்போலக்
கொட்டும் குளவி, மற்றும்
ம்மொஆடியா - மனிதர்கள்
பார்த்தேயிராத ஒரு தேவதை.”

அனான்சி தலை வணங்கி, “நான்
மகிழ்வோடு அந்த விலையைக்
கொடுப்பேன்.” என்று
பதிலளித்தான்.

பிறகு அனான்சி, கீழே இறங்கி
வந்து அந்த ஆகாச தேவன்
கேட்டவற்றைத் தேடலானான்.

அனான்சி காட்டுப்பாதையில் "யர்டி,
யர்டி, யர்டி" என்று கத்தியபடி அந்தக்
கொடியப் பற்களைக் கொண்ட
ஓசிபோ சிறுத்தையை அடையும்
வரை ஓடினான்.

“ஓஹோ, அனான்சி, நீ எனது மதிய
உணவிற்காக மிகச் சரியான
நேரத்தில் தான் வந்திருக்கிறாய்.”
என்றது அந்தச் சிறுத்தை.

அதைப் பொறுத்தவரை, எது
நடக்குமோ அது நடக்கும். ஆனால்
அதற்கு முன்னால் கட்டு-கட்டு
விளையாட்டை விளையாடுவோம்.
என்று பதிலளித்தான் அனான்சி.

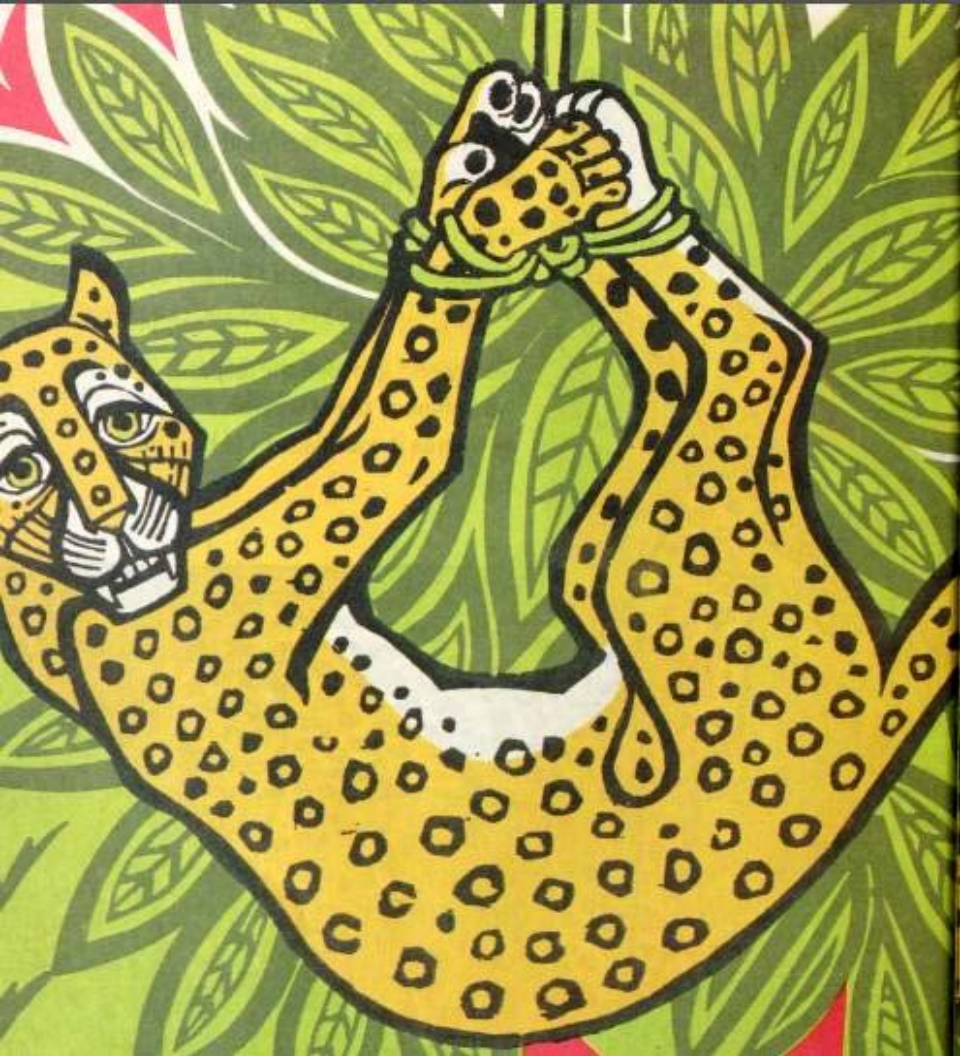

விளையாட்டில் மிகவும் ஆர்வமுள்ள அந்த சிறுத்தை கேட்டது: “அதை எப்படி விளையாடுவது?”

“முந்திரிக்கொடிகளைக் கொண்டு, நான் உனது ஒவ்வொரு கால்களையும் சேர்த்துக் கட்டுவேன், பின்னேர் அந்தக் கட்டை நான் ஆவிழ்த்து விடுவேன். நீ என்னை கட்டலாம்.”

கட்டை அவிழ்த்து விட்டதும்
அனான்சியைத் தின்றுவிடத் திட்டமிட்ட அந்தச் சிறுத்தை “மிகவும்நல்லது,” என்று உறுமியது.

அனாள்சி கொடியைக்கொண்டு,
ஒரு கால், பின்னர் இரண்டாவது
காலையும், மூன்றாவது காலையும்,
கடைசியாக அதன் நான்கு
கால்களையும் கட்டினான்.

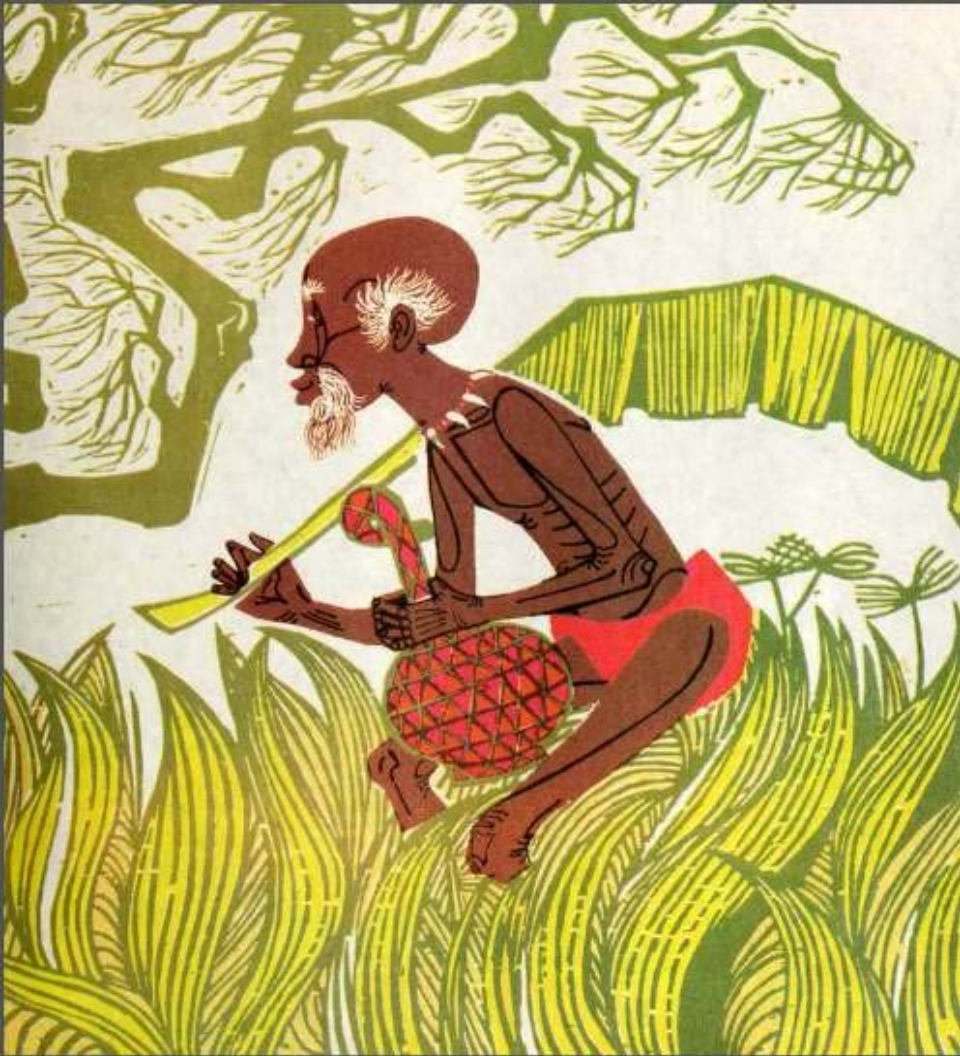
பின்னர், “ஓசிபோ, இப்போது, நீ
அந்த ஆகாசத் தேவனைச் சந்திக்கத்
தயாராகிவிட்டாய்.” என்றான்.

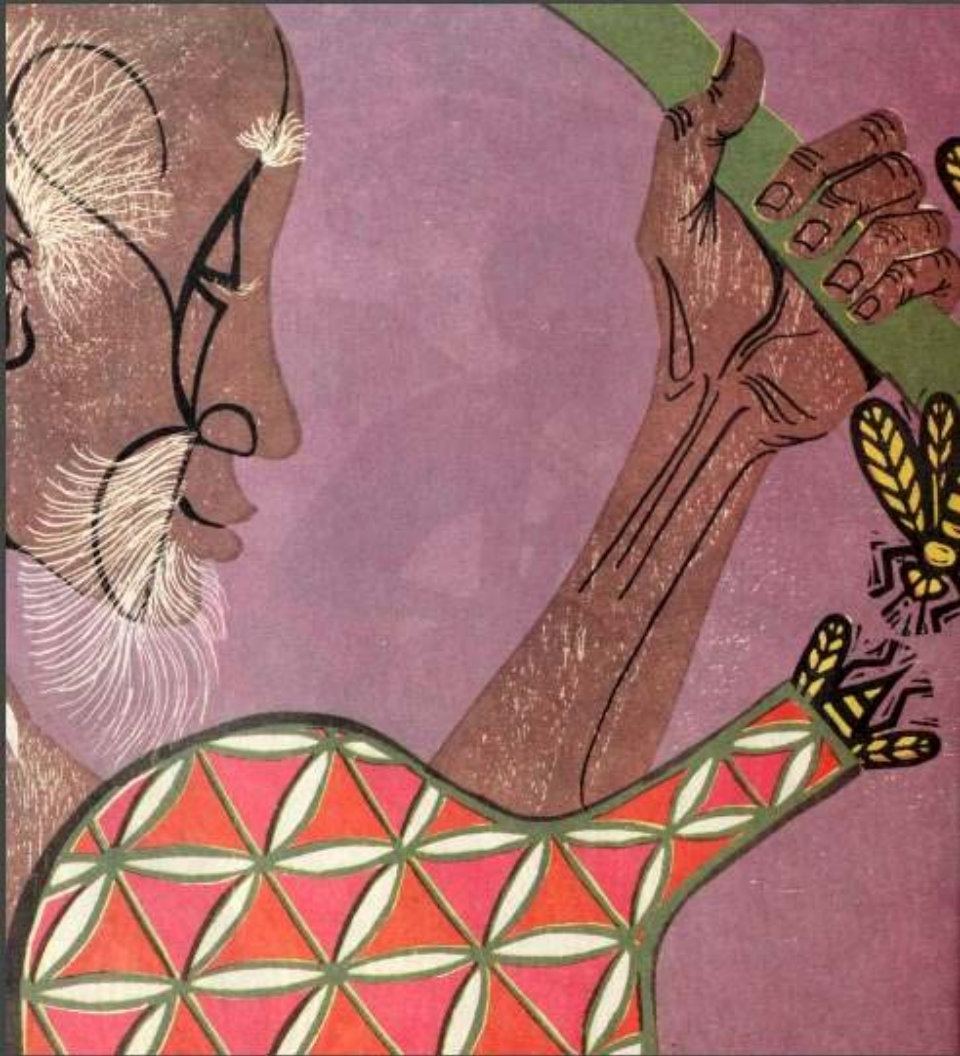
மேலும், கட்டப்பட்ட அந்த
சிறுத்தையை காட்டிலிருந்த
மரமொன்றில் தொங்கவிட்டான்.

அடுத்து அனான்சி, ஒரு
வாழைமரத்திலிருந்து
அகலமானதோர் இலையை
வெட்டினான், பின்னர் ஒரு
சுரைக்குடுக்கையில் நீர்
நிரப்பினான். ம்போரோ எனும்
தீயைப்போல் கொட்டும் குளவிக்
கூடு வரை உயரமாக
வளர்ந்திருந்த புற்களின் ஊடே
சரசரப்புடன் ஊர்ந்து சென்றான்.
அனான்சி, அந்த
வாழையிலையைத் தலைமேல்
ஒரு குடையைப்போல்
பிடித்தான்.
சுரைக்குடுக்கையிலிருந்து
சிறிதளவு நீரைத் தலைமேல்
ஊற்றிக்கொண்டான்.

மீதமிருந்த நீரை குளவிக் கூட்டின் மீது ஊற்றியபடி:

“மழைப்பெய்கிறது, மழைப்பெய்கிறது,
மழைப்பெய்கிறது, உங்கள் இறக்கைகள் நீரில்
நினையாமலிருக்க, நீங்கள் பறந்து என்னுடைய
சுரைக்குடுக்கையினுள் புகுந்துகொள்ள
மாட்டீர்களா? என்று கூக்குரலிட்டான்

“மிகவும் நன்றி! நன்றி, ” என்று ரீங்காரமிட்ட குளவிகள், பறந்து
சுரைக்குடுக்கையினுள் நங்கொய் என்று நுழைந்தன! அனான்சி
உடனடியாக குடுக்கையின் வாயை அடைத்தான்.

இப்போது, **ம்போரோ, நீங்கள்** அந்த ஆகாசத் தேவனைச் சந்திக்கத்
தயாராகிவிட்டீர்கள்.” என்றான். மேலும், குளவிகள் நிரம்பிய அந்த
சுரைக்குடுக்கையை, மரத்தில் அந்த சிறுத்தைக்கு அருகே
தொங்கவிட்டான்.

இப்போது அனாள்சி, கையில்
கிண்ணம் வைத்திருப்பது
போன்றதொரு மரப்பாச்சி
பொம்மையைச் செதுக்கி, அது
முழுவதையும் ஓட்டும் ரப்பர்
மரப்பால் கொண்டு பூசிவைத்தான்.
பின்னர் அந்த பொம்மையின்
கிண்ணத்தை மசித்த கருணை
கிழங்கைக்கொண்டு நிரப்பினான்.

அவன் அந்தச் சிறிய
மரப்பாச்சிப் பொம்மையை,
தேவதைகள் விரும்பி
நடனமாடும் அந்த
வண்ணமயமான
மரத்தினடியில் இருத்தினான்.
அனான்சி, கொடியின் ஒரு
முனையை பொம்மையின்
தலைப்பாகத்தைச் சுற்றிக்
கட்டினான். மறு முனையைப்
பிடித்தபடி புதர்களின்
பின்னால் மறைந்து
கொண்டான்.

சிறிது நேரத்திற்குள்ளாக,
ம்மொஆடியா, மனிதர்கள்
பார்த்திராத அந்த தேவதை,
ஆடி, ஆடி, ஆடியபடி அந்த
வண்ணமயமான மரத்தடிக்கு
வந்தாள். அங்கே அவள்
கருனைக்கிழங்கினை
கிண்ணத்தில் ஏந்தியிருக்கும்
பொம்மையைக் கண்டாள்.

ம்மொஆடியா சொன்னாள்: “பொக்கைவாய்
பொம்மையே, நான் பசியோடு இருக்கிறேன்,
உன்னுடைய கருணைக்கிழங்கை நான் சிறிது
சாப்பிடலாமா?”

அனான்சி அந்தக் கோடியை, அவன்
மறைந்திருந்த இடத்திலிருந்து இழுத்தான்.
அதனால், அது அந்தப் பொம்மைச் சம்மதம்
சொல்லத் தலையசைத்தது போலிருந்தது.
அதனால், அந்த தேவதைப் பொம்மையின்
கிண்ணத்தை எடுத்து அதிலிருந்த மசித்தக்
கருணைக்கிழங்கு முழுவதையும்
சாப்பிட்டுவிட்டாள்.

“பொக்கைவாய்க் குழந்தை
பொம்மையே, மிக்க நன்றி உனக்கு,
என்றாள் அந்த தேவதை.
ஆனால் அந்த பொம்மை பதில் ஏதும்
சொல்லவில்லை.

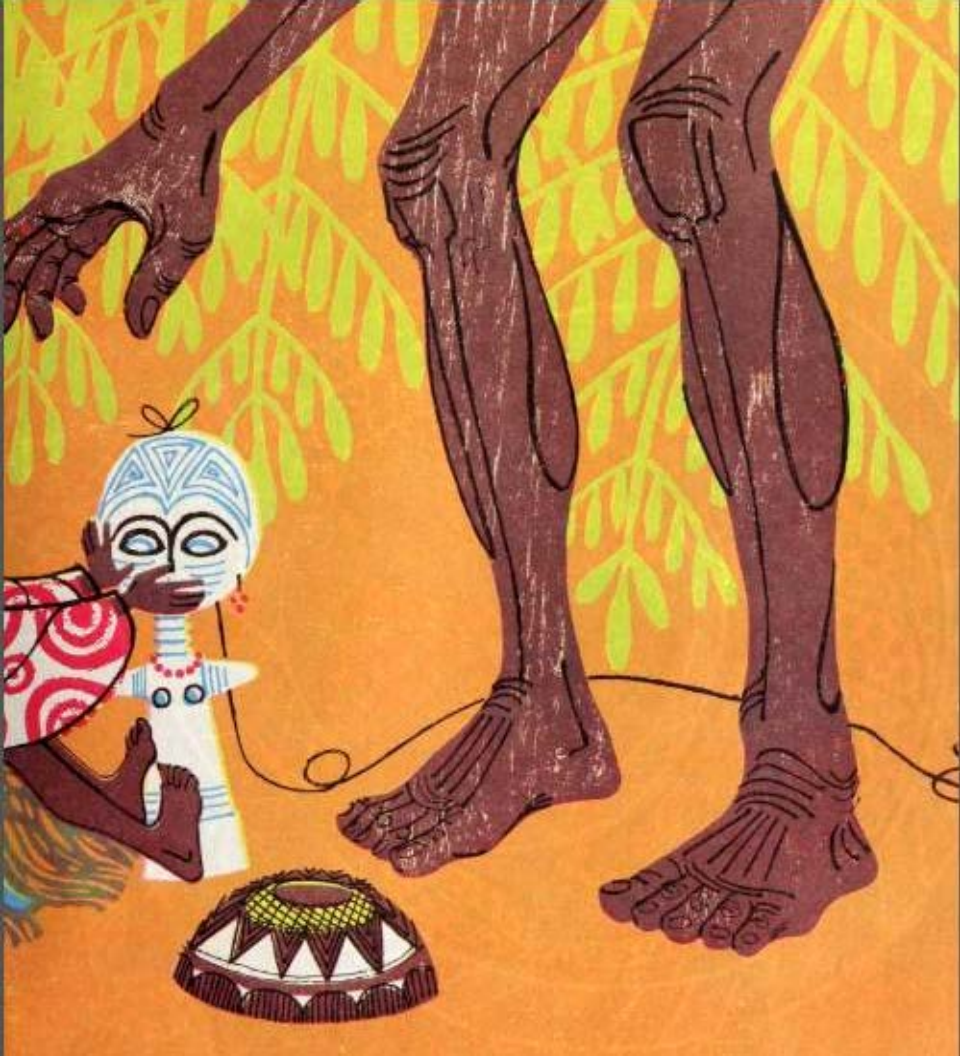
“நான் நன்றி சொல்கிறேன், நீ பதில்
ஏதும் சொல்ல மாட்டாயா?” என்று
கத்தினாள் அந்த கோபம் கொண்ட
தேவதை. பொம்மை அசைந்து
கொடுக்கவுமில்லை.

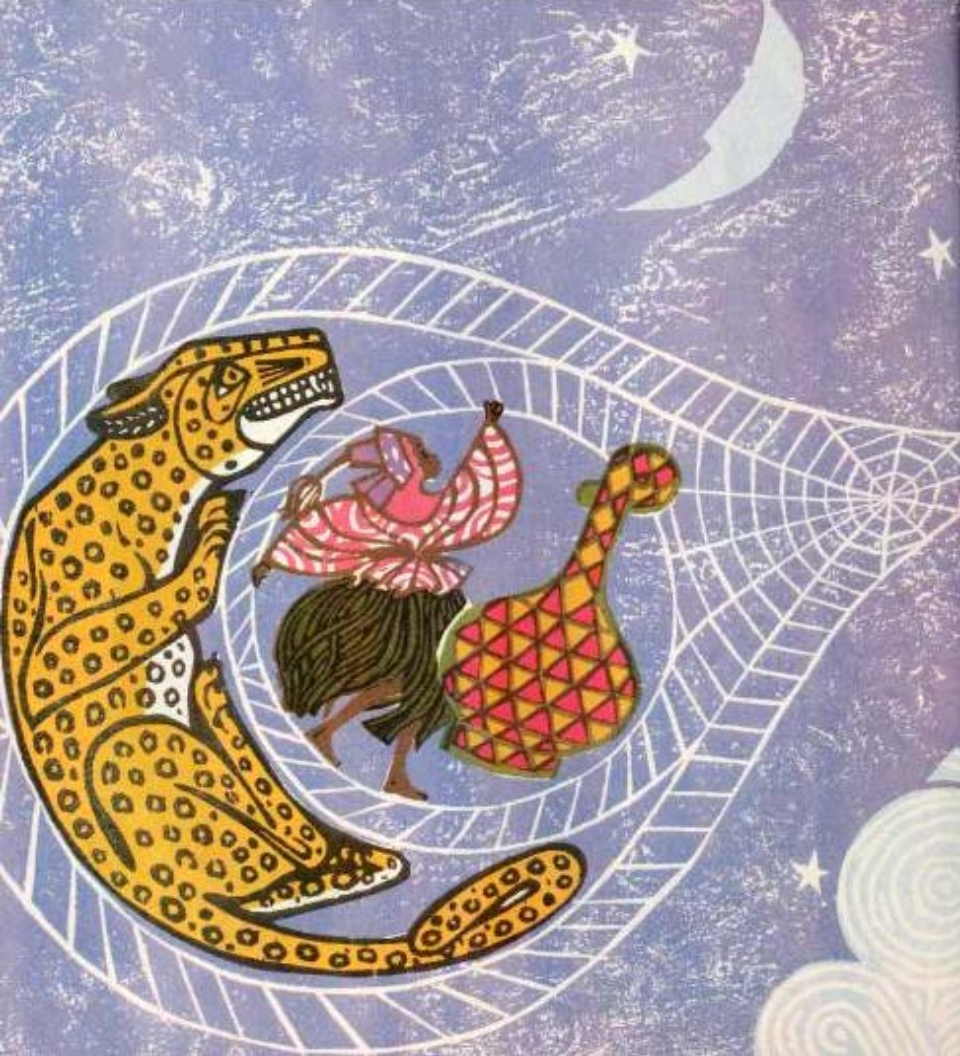
“பொக்கைவாய்க் குழந்தையே, நீ பதில் சொல்லவில்லையென்றால் நான் உன்னை அறைந்துவிடுவேன்.” என்று கத்தினாள் தேவதை. ஆனால், அந்த மரப்பாச்சி பொம்மை இன்னமும் அமைதியாக இருந்தது. அந்த தேவதை அதன் கன்னத்தில் பளார் என்று அறைந்தாள். அவளுடைய கை பொம்மையின் பிசுபிசுத்தக் கன்னத்தில் ஒட்டிக்கொண்டுவிட்டது.

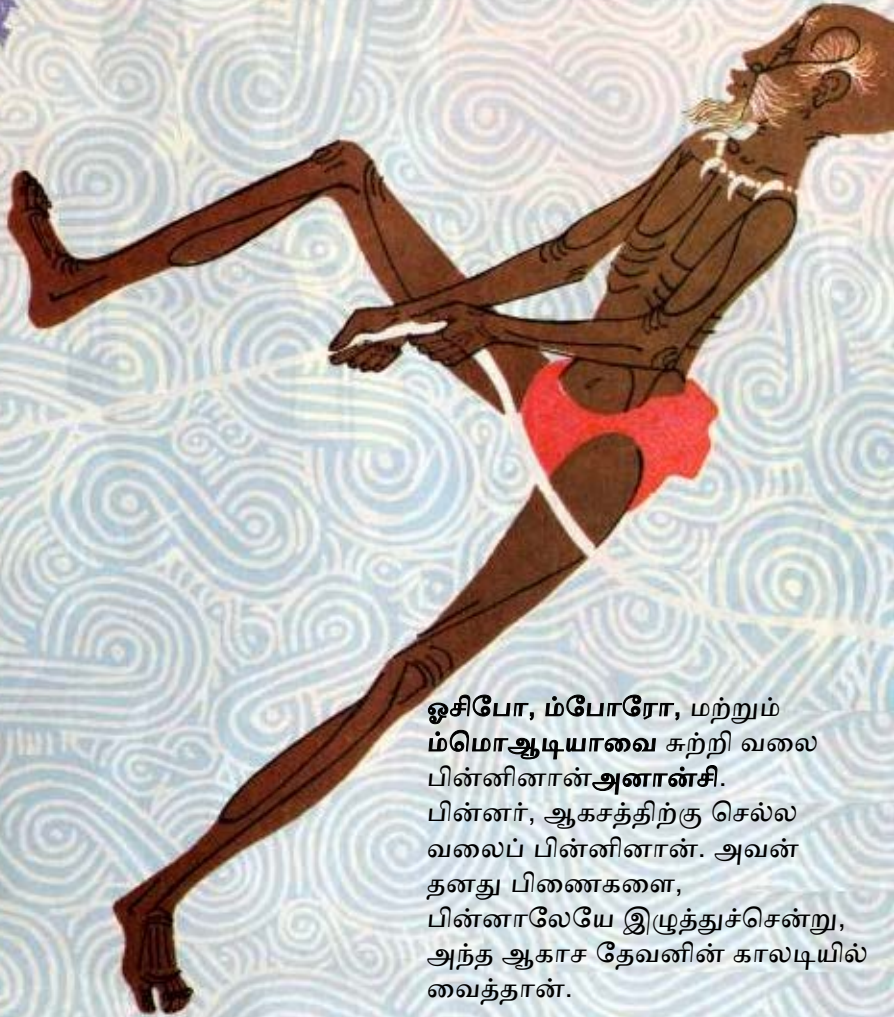
“என் கையை விட்டுவிடு. இல்லையென்றால் நான் உன்னை மறுபடியும் அறைந்துவிடுவேன்.” – பளார்! தனது மற்றொரு கையால் அந்தப் பொம்மையை அறைந்தாள் தேவதை. இப்போது தேவதையின் இரண்டு கைகளும் பொக்கைவாய் பொம்மையோடு ஒட்டிக்கொண்டுவிட்டன. தேவதை மிகவும் கோபமடைந்தாள். பின்னர் அவள் இரு கால்களைக்கொண்டு பொம்மையைத் தள்ளினாள். இப்போது அவளுடைய இரு கால்களும் பொம்மையுடன் கெட்டியாக ஒட்டிக்கொண்டுவிட்டன.

இப்போது அனான்சி மறைவிடத்திலிருந்து வெளியே வந்தான். “ம்மொஆடியா, இப்போது நீ அந்த ஆகாசத் தேவனைச் சந்திக்கத் தயாராக இருக்கிறாய்.” என்றான்.. பிறகு அவன் அவளை மரத்திற்குக் கொண்டு சென்றான். அங்கே, ஏற்கனவே சிறுத்தையும், குளவியும் காத்துக்கொண்டிருந்தன.

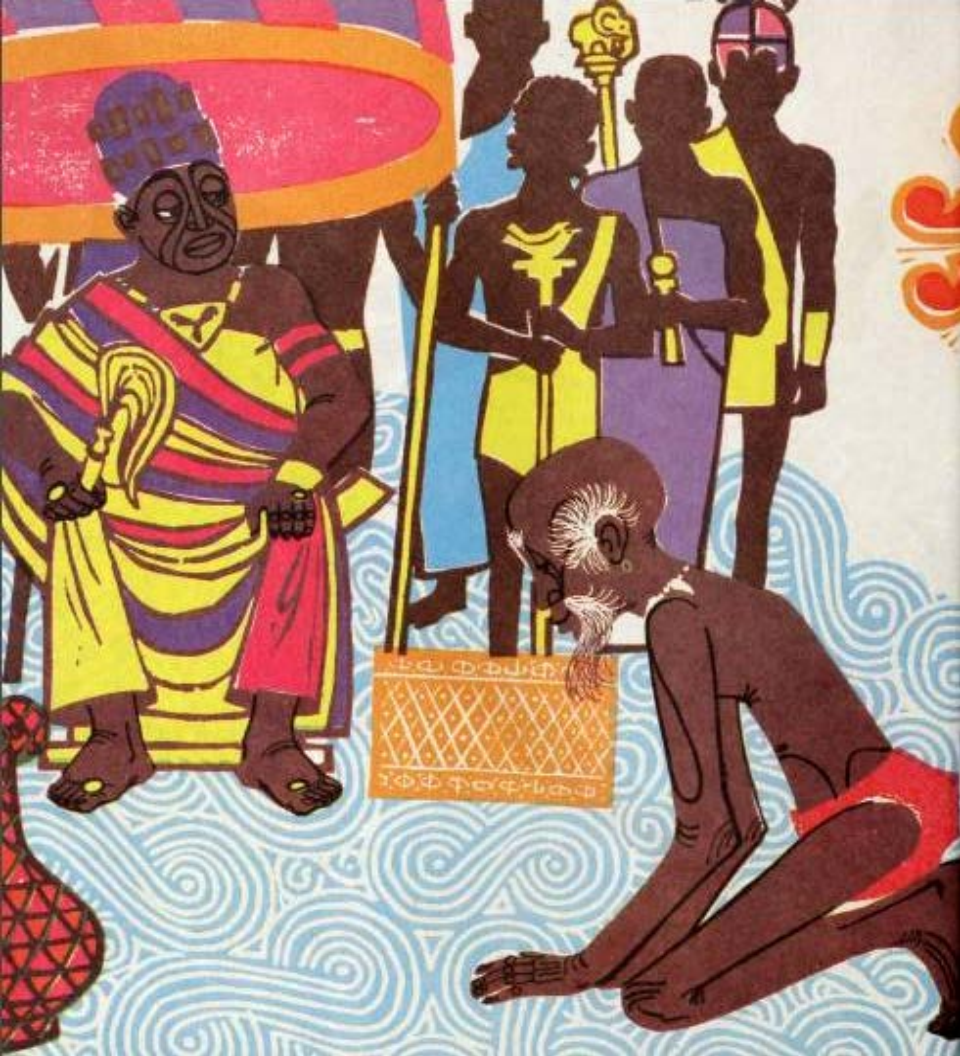

ஓசிபோ, ம்போரோ, மற்றும்
ம்மொஆடியாவை சுற்றி வலை
பின்னிநான்அனான்சி.
பின்னர், ஆகசத்திற்கு செல்ல
வலைப் பின்னிநான். அவன்
தனது பிணைகளை,
பின்னாலேயே இழுத்துச்சென்று,
அந்த ஆகாச தேவனின் காலடியில்
வைத்தான்.

அனான்சி தலை வணங்கி, “ ஓ,
நயாமி, ”இதோ கதைகளுக்காக
நீங்கள் கேட்ட விலை:

ஓசிபோ - கொடிய

பற்களையுடைய சிறுத்தை,

ம்போரோ - தீயைப்போலக்

கொட்டும் குளவி மற்றும்

ம்மொஆடியா - மனிதர்கள்

பார்த்தேயிராத ஒரு தேவதை.”

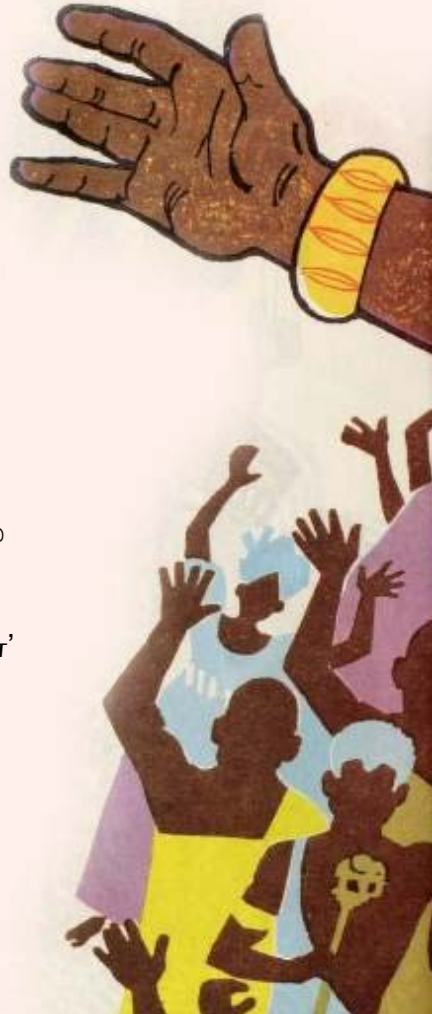

நயாமி, அந்த ஆகாச தேவன்
சபையோர்கள் அனைவரையும்
அழைத்து உரத்த குரலில்
பேசினான்:

“சிறியவன் அனான்சி, சிலந்தி
மனிதன், நான், எனது
கதைகளுக்காக்க கேட்ட
விலையைக் கொடுத்துவிட்டான்.
அவனைப் புகழ்ந்து பாடுங்கள்.
இது உங்களுக்கு நான் இடும்
கட்டளை.”

“இன்றிலிருந்து, இனி எப்போதும்
என்னுடைய கதைகள்
அனான்சிக்கு சொந்தமானவை
மேலும் அவை ‘சிலந்திக் கதைகள்’
என்று அழைக்கப்படும்.” என்று
பிரகடனப்படுத்தினான்.

“ஓஓஓஓஓ, ஓஓஓஓஓ, ஓஓஓஓஓ,”
என்று ஆரவாரம் செய்தனர்
கூடியிருந்த சபையோர்கள்.

ஆகவே, அனான்சி, கதைகள் அடங்கிய
தங்கப்பேழையைத் தனது கிராம மக்களுக்காக
பூமிக்குக் கொண்டுவந்தான். அவன் அந்தப்
பேழையைத் திறந்தபோது எல்லாக் கதைகளும்
பூமியின் மூலைமுடுக்கெல்லாம் சிதறின. இந்தக்
கதையையும் சேர்த்தே.

இது நான் சம்பந்தப்பட்ட என்னுடைய
கதை. இது உங்களுக்கு
இனிமையானதா இருந்தாலும்,
இல்லாவிட்டாலும், சிலவற்றை
எங்கெங்கும் எடுத்துச் செல்லுங்கள், சில
எனக்கு திரும்பவும் வரட்டும்.

பல ஆப்பிரிக்கக் கதைகள், "சிலந்தி மனிதனான கவுடு அனான்சியைப் பற்றி இருந்தாலும், இல்லாவிட்டாலும் அவை "சிலந்திக் கதைகள்" என்றே அழைக்கப்படுகின்றன. இந்தப் புத்தகம் அது எவ்வாறு நேர்ந்தது என்பதை பற்றியது. "சிலந்திக் கதைகள்", சாமானிய, பாதுகாப்பற்ற மனிதர்களும், விலங்குகளும், பெரும் முரண்களுக்கு எதிராக, எவ்வாறு மற்றவர்களை சாதுர்யமாக வெற்றிகொள்கிறார்கள் என்பதை சொல்கின்றன. இந்த கதைகள் அமெரிக்காவிற்கு அடிமைகளை கொண்டு சேர்த்த பெரும் கொடுமையான கப்பல் பயணத்தின் மூலம் அட்லாண்டிக் பெருங்கடலைக் கடந்தன. அவர்களின் வம்சாவளியினர் இன்றும் அந்த கதைகளில் சிலவற்றைச் சொல்லிக்கொண்டிருக்கிறார்கள். கரிபியன் தீவுகளில் Ananse என்பது Anansy என்று மாறியும், அமெரிக்காவின் தென் மாகாணங்களில் "அனான்சி அந்தை" என்றும் மாறியுள்ளது. நீங்கள் இந்த கதைகளில் பல ஆப்பிரிக்க மொழி சொற்களைக் காணலாம். கவனமாகக் கேட்டீர்களேயானால், அவற்றின் ஒலியிலிருந்து அவைகளின் அர்த்தங்களையும் உங்களால் ஊதிக்க முடியும். சிலநேரங்களில் வார்த்தைகளும், சொற்றொடர்களும் மீண்டும்மீண்டும் பலமுறை சொல்லப்பட்டிருக்கும். ஆப்பிரிக்கர்கள், ஒரு வார்த்தைக்கு வலுச்சேர்ப்பதற்காக திரும்பத்திரும்ப சொல்வார்கள். எ. கா.: "மிகவும் சிறியது, மிகவும் சிறியது, மிகவும் சிறியது என்பது மிகமிகமிகச் சிறியது என பொருள்படும்.

ஆப்பிரிக்க கதைசொல்லி தொடங்குகிறார்: "நாங்கள் சொல்ல வருவது உண்மை என்று நாங்கள் சொல்லவில்லை, நாங்கள் சொல்லவில்லை. ஒரு கதை, ஒரு கதை: அது வரட்டும், போகட்டும்.

